

ва и шосето Вратца—Орѣхово. Селото е изложено най-много на западния вѣтъръ, който духа лѣтѣ и на източния—есенъ и зимѣ. Климатъ е сухъ. Чистотата изобщо е неудовлетворителна и водата за пие е кладенчова, безвкусна и недостатъчна. Тукъ върлуватъ по селенитѣ обикновенитѣ болѣсти. Има нѣколко сѣмейства заразени отъ сифилисъ. Района на селото е поле и има 12,000 декара пасище. Съсъдни села сѫ: Селановци на 12 к. м. на изтокъ, Сараева (махала отъ селото) на 3 к. м. на съверъ, Хърлецъ на $3\frac{1}{2}$ к. м. на съверо-западъ, Гложене на $3\frac{1}{2}$ к. м. на западъ и Сърбеница на 7 к. м. на юго-западъ.

Селото брои 387 кѫщи и сѫ повечето надземни. То има 2359 души жители. Селенитѣ изобщо сѫ невъзприемчиви, но пъкъ ваддени въ земедѣлието и скотовъдството. По-вечето отъ тѣхъ сѫ порядъчни, но има и доста крадци. Въ тѣхъ прѣобладава меланхолическия темпераментъ.

Мжжката носия е: потури, антерия и касаче, а женската—сукманъ и вълненикъ.

Главната храна на селенитѣ е кукуруза. Освѣнъ него съятъ още: жито, ржъ, ечникъ, овесъ и просо. Почвата е черноземна и я обработватъ всички съ плугове. Съмената не прѣчистватъ. Кукуруза прѣкопаватъ съ мотики. При обработването на земята употребяватъ и слѣднитѣ машини: трошачки, вѣячки и др. Единъ декаръ земя срѣдно дава приходъ около 8 лева и се цѣни 20 лева. Земедѣлието е въ подобрѣние.

Селенитѣ се занимаватъ още и съ скотовъдството, птицевъдството и нѣкои съ лозарство. Развѣждатъ: овце, коне, говеда, свине, кокошки и гжски. Добитъка се цѣни добре. Изность има на добитъкъ,